

Arrest

nr. 28 365 van 5 juni 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees afkomstig uit Puturovc (Lipjan) en hebt u de Kosovaarse nationaliteit.

In juni of juli 1998 zou u naar Duitsland gevlucht zijn en u zou er asiel hebben aangevraagd. U zou in Kosovo opgeroepen zijn om uw legerdienst te doen voor de Serviërs.

In oktober 2003 zou u gerepatriëerd zijn naar Prishtina. Na uw terugkeer zou u een garage hebben uitgebaat waar u banden controleerde. U zou echter niet regelmatig hebben gewerkt. Uw vader en moeder zouden respectievelijk in 1999 en in 2002 gestorven zijn ten gevolge van ziekte.

U zou problemen hebben gekend omdat uw vader tot november 1998 als bewaker zou gewerkt hebben bij het Servisch leger. Hij zou een seinhuis van de luchthaven van Prishtina hebben bewaakt. Onbekenden zouden na uw terugkeer om de twee of drie maanden met stenen naar uw woning gegoooid hebben en op straat zo men u kwaad hebben bekeken. U zou ook geen vrienden gehad hebben en men zou u verweten hebben dat u een spion was. Twee of drie keer zou er spion op uw deur zijn

geschreven. Omdat de weg bij uw huis naar Drenica leidt denkt u dat de ouders van daar afkomstig zijn. U zou nooit een klacht hebben ingediend omdat u bang was en omdat u zich onderdrukt voelde. U zou ook bang geweest zijn dat de ouders u zouden zien binnengaan bij de politie en u verklaarde ook dat de politie in Kosovo zich niet interesseert voor dergelijke zaken.

Omdat u niet langer in dergelijke omstandigheden kon leven zou u in september beslist hebben om Kosovo voor een tweede keer te verlaten.

U hebt in België asiel aangevraagd op 15 september 2008.

U bent in het bezit van een rijbewijs afgeleverd door de tijdelijke VN administratie in Kosovo op 31 maart 2008. Na het gehoor legde u nog een annex bij een arbeidscontract neer van uw vader F.I. met geldigheidsduur van 1 januari 1992 tot 31 december 1992.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient immers te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in oktober 2003 vanuit Duitsland naar Kosovo zou zijn teruggekeerd.

Zo legde u geen enkel begin van bewijs neer ter staving van uw terugkeer naar Kosovo in oktober 2003.

U verklaarde nochtans te beschikken over documenten afgeleverd door de Duitse autoriteiten betreffende uw repatriëring, maar u legde echter niets neer (CGVS, p. 4). Bovendien beschikt u niet over een identiteitskaart. U stelde dat u tijdens uw reis naar België in het bezit zou geweest zijn van een identiteitskaart, afgeleverd in augustus 2004 door de tijdelijke VN autoriteiten in Kosovo, maar u legde deze evenmin neer. De smokkelaar zou deze onderweg hebben afgenomen en niet meer teruggegeven, hetgeen allerm minst aannemelijk is (CGVS, p. 3). U zou in Kosovo beschikt hebben over een medisch attest waaruit blijkt dat na uw terugkeer uit Duitsland in het ziekenhuis van Prishtina behandeld werd voor een depressie (CGVS, p. 5 en 6). Hoewel u verklaarde dat u reeds stappen had ondernomen om dit document naar België te laten overbrengen legde u dit niet neer. U zou in België ook in behandeling zijn maar u beschikt niet over een attest om dit te staven (CGVS, p. 5 en 6).

U bent wel in het bezit van een rijbewijs afgeleverd door UNMIK.

De authenticiteit van het door u neergelegde rijbewijs kan echter betwist worden en er kan aldus geen bewijskracht aan toegekend worden. De gegevens op dit document komen immers niet overeen met uw verklaringen. Zo stelde u dat u in mei 2008 slaagde voor uw rijexamen. U zou daarvoor al een examen hebben afgelegd, maar u zou toen niet geslaagd geweest zijn (CGVS, p. 4). Het door u neergelegde rijbewijs werd echter reeds afgeleverd op 31 maart 2008.

Geconfronteerd met deze anomalie antwoordde u dat u zich niet meer kunt herinneren wanneer uw rijbewijs werd afgeleverd (CGVS, p. 4). Daarnaast is het merkwaardig dat u pas in 2008 uw rijbewijs behaalde, terwijl u sinds uw terugkeer in 2003 een garage zou uitgebaat hebben. U verklaarde dat u geen wagens repareerde maar zich enkele bezighield met de banden. Desondanks blijft het weinig waarschijnlijk dat u dergelijk beroep uitoefende zonder rijbewijs (CGVS, p. 3 en 4). Ten slotte dient in dit verband te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u geboren werd in 1976. Toen u er op gewezen werd dat u volgens de gegevens op uw rijbewijs geboren bent in 1975 antwoordde u dat u november 1975 beschouwt als 1976 (CGVS, p. 7).

Verder bevat uw algemene kennis omtrent de situatie in de regio waar u sinds uw terugkeer tot september 2008 zou hebben gewoond lacunes en stemt ze niet overeen met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie als bijlage bij het administratief dossier werd gevoegd.

Zo verklaarde u dat Ibrahim Rugova de president was van Kosovo voor uw vertrek naar België (CGVS, p. 9). In werkelijkheid echter is Rugova reeds overleden op 21 januari 2006. De huidige president is Fatmir Sejdiu. Bevreemdend is ook dat u de precieze aanleiding voor de rellen van maart 2004 niet kende. U verklaarde dat er kinderen door Serviërs werden gedood in Mitrovica, maar u weet niets te vertellen over de omstandigheden van hun dood, alhoewel dit zeer uitgebreid aan bod is gekomen in de Kosovaarse media (CGVS, p. 9). Verder beweerde u dat de Zweedse Kfor vlak voor uw vertrek in Lipjan gestationeerd was (CGVS, p. 10). In werkelijkheid echter waren het Ieren en Finnen. Gevraagd naar de datum van de onafhankelijkheid van Kosovo antwoordde u verkeerdelijk maart of mei (CGVS, p. 9). De onafhankelijkheid van Kosovo werd echter uitgeroepen op 17 februari 2009, gevolgd

door feestelijkheden in heel Kosovo. U zou er zelf geen belang aan gehecht hebben en omdat er veel feesten zijn zou u niet weten wanneer de onafhankelijkheid gevierd werd.

Daarnaast bevatten uw verklaringen onwaarschijnlijkheden die de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnen.

Zo beweerde u dat uw vader gewerkt zou hebben voor het Servisch leger. Hij zou tot in 1998 bewaker geweest zijn van een seinhuis van de luchthaven van Prishtina in dienst van het leger. U wist echter niet te vertellen of uw vader een graad had en welke graad dat zou geweest zijn (CGVS, p. 7). De alom gekende Servische instanties MUP (afdeling Binnenlandse Zaken) en de SUP, de politie dienst die voor de oorlog ook instond voor de afgifte van identiteitsdocumenten, kende u evenmin. Gevraagd naar de betekenis van SUP antwoordde u dat het gaat om de socialistische democratische partij (CGVS, p. 9). Van de MUP had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 11). Na het gehoor legde u weliswaar een annex bij een arbeidscontract neer, waaruit blijkt dat uw vader van 1 januari 1992 tot 31 december 1992 in dienst geweest is als bewaker bij het Federaal Departement voor vluchtleiding.

Daar kan echter geenszins uit worden afgeleid dat hij een functie had bij het leger of nog tot 1998 gewerkt heeft waardoor hij met het Servische regime zou kunnen geassocieerd worden. Gezien uw vader volgens uw verklaringen reeds 75 of 76 jaar was toen hij overleed in 1999 is het niet aannemelijk dat hij in 1998 nog tewerkgesteld was als bewaker (CGVS, p.11).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde terugkeer naar Kosovo en uw problemen aldaar.

Ten slotte dient toegevoegd te worden dat u in geval van eventuele problemen in de toekomst gelieerd aan de werkzaamheden van uw vader op de luchthaven in 1992 de bescherming kunt inroepen van uw autoriteiten.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten KPS, Eulex (European Union Rule of Law Mission) en Kfor in staat zijn om een voldoende bescherming te bieden aan inwoners van Kosovo in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift van 22 februari 2009 in essentie dat hij in oktober 2003 wel degelijk naar Kosovo is teruggekeerd.

Hij legt hiertoe vier (eigenlijk drie, stuk 2 en 3 vormen één geheel) attesten van de Duitse asielinstanties neer. Verder legt verzoeker een fotokopie van een UNMIK-identiteitskaart neer, gedateerd op 5 december 2003 (zie verso zijde), en een medisch attest van het Universitair Ziekenhuis Kosovo, met beëdigde vertaling, gedateerd op 10 juni 2008.

Verzoeker vraagt begrip voor de laattijdige neerlegging en verzoekt op basis van deze documenten, de vernietiging van de bestreden beslissing aangezien deze documenten volgens hem een nieuw licht werpen op zijn situatie.

De twee weigeringsmotieven in de bestreden beslissing omtrent het rijbewijs vindt verzoeker niet doorslaggevend; verzoeker verwijst hiertoe naar zijn verklaringen.

De lacunes in zijn algemene kennis zijn volgens verzoeker te wijten aan psychische problemen met inbegrip van het nemen van medicatie en aan zijn jarenlange afwezigheid in zijn land; verzoeker verklaart ook dat hij aldaar een teruggetrokken leven leidde.

In België verblijft verzoeker zich in een psychiatrische instelling.

Verzoeker wijst er op dat hij wél juist antwoordde op sommige kennisvragen en vindt het onterecht dat de Commissaris-generaal enkel zijn foute antwoorden dienaangaande aanhaalt.

Tot slot meent verzoeker dat de bescherming van zijn nationale overheden tegen eventuele represailles, nooit afdoende kan zijn; in de praktijk kunnen de lokale autoriteiten nooit een daadwerkelijke bescherming garanderen, aangezien ze geen vat hebben op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben wraakmaatregelen te nemen.

Verzoeker verklaart dat hij zich steeds onveilig zal voelen en dat zijn verklaringen voldoende aantonen dat hij in Kosovo steeds in onveiligheid zal dienen te leven. Verzoeker meent dat aangezien hij door andere Albanezen als spion wordt bestempeld, hij nooit afdoende beschermd zal kunnen worden.

3. De Raad stelt vast dat de bijgevoegde stukken een document tot vasthouding van de Duitse asielinstanties van 28 augustus 2003 betreffen, twee blanco formulieren, een UNMIK-identiteitskaart afgeleverd in de periode dat verzoeker naar Kosovo beweert teruggekeerd te zijn en een medisch attest uit dezelfde periode.

Wat betreft de algemene kennis is het tekenend dat verzoeker enkele algemeen bekende gebeurtenissen niet correct kon weergeven, terwijl deze toch tot de belangrijkste van de recente Kosovaarse geschiedenis behoren, zoals onder meer de onafhankelijkheidsverklaring. Enig recent verblijf staat aldus, te meer gelet op het feit dat verzoeker ook geen paspoort voorlegt, hoegenaamd niet vast. Daarbij komt nog dat verzoeker omtrent de identiteitskaart incoherente verklaringen aflegde; hij beweerde eerst dat hij deze "verloren" had, om daarna te stellen dat "de smokkelaar het afnam" en voegde vervolgens een fotokopie van deze kaart bij zijn verzoekschrift.

Dit alles komt verzoekers geloofwaardigheid omtrent een terugkeer niet ten goede.

Wat betreft de kern van het relaas zelf stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen echter vast dat verzoeker deze feiten op geen enkele manier aannemelijk maakt.

Zelfs indien de feiten op waarheid berusten -waarvan de Raad helemaal niet overtuigd is (zie hoger)- gaat het over daden gesteld door particulieren, en niet door de autoriteiten zelf, zodat kan worden verwacht dat verzoeker zich eerst tot deze autoriteiten wendt alvorens internationale bescherming te vragen. Dit geldt a fortiori in Kosovo, waarvan het algemeen bekend is dat er enkele duizenden KFOR troepen aanwezig zijn en tevens de UNMIK en EULEX met enkele duizenden personeelsleden, alsook dat er gemengde politiediensten bestaan die etnische en politiek gevoelige zaken op ernstige wijze behandelen, te meer wanneer die betrekking hebben op de verhouding tussen Kosovaarse Serviërs en andere minderheden aan de ene kant en Kosovaarse Albanezen aan de andere kant. Het feit dat verzoeker zou worden gevisieerd omwille van een vermeende band tussen zijn vader en de Serviërs zou aldus zeker de nodige aandacht krijgen.

Wat er ook van zij, verzoeker heeft nagelaten dergelijke stappen te ondernemen, terwijl dit van hem kan verwacht worden gezien het grote aantal organisaties die bescherming kunnen bieden. Deze vaststelling volstaat om in casu zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus af te wijzen (zie artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en de artikelen 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980).

Tevens moet nog worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat de enige aanleiding van de moeilijkheden het beroep was dat zijn vader voor het Servische leger uitoefende, namelijk bewaking van een seinhuis.

De vaststelling dat zijn vader reeds in 1999 overleden is (zie gehoorverslag van 1 december 2008, p. 2) -dus reeds jaren geleden-, én de aard van diens dienstbetrekking -de enkele bewaking van een seinpost-, is niet van aard om veel bij te dragen bij de gegrondheid van de beweerde vervolging.

De beweerde vervolging beperkte zich trouwens tot het werpen van stenen en het verwijten van verzoeker dat hij "een spion" was (zie voormeld gehoorverslag, p.8), wat moeilijk als vervolging kan worden aangenomen. Daarbij mag niet onvermeld worden gelaten dat de acties werden ondernomen door particulieren; verzoeker verklaarde in dit verband dat het volgens hem mensen waren afkomstig uit Drenica, onder meer omdat zijn huis langs de weg naar Drenica lag (zie vragenlijst van 18 september 2008, p. 3).

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers problemen niet ernstig kunnen worden aangemerkt als vervolging; dat verzoeker niet bescherming te vragen aan de overheid; dat hij ook van de mogelijkheid om zich elders anders te vestigen in zijn land geen gebruik maakte (zie artikel 48/5 §3 van de wet van 15 december 1980).

Dit besluit is voldoende om zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

De bestreden beslissing is terecht. De vraag van verzoeker om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen, wordt dan ook verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 juni 2009 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE